

(Priloga Vrtcu.)

Št. 9. Ljubljana, dné 1. septembra 1903. XI. tečaj.

Med šmarnimi mašami.

Ko šmarne maše se beró,
Zacvète ajda bela;
Takrat bučela mnogo več
Kot kmetič ima dela.

Od zlate zore jutranje
Do vročega poldneva
In do noči, ko pade mrak,
Se trudi drobna reva.

Ko šmarne maše nehajo,
Méd v ajdi posuši se,
Bučela pa hití domov,
In v gaje napoti se.

K pokoju kmetič vleže se,
Bučela ne miruje;
Kar nanosila je čez dan,
Po noči urejuje.

Taras Vaziljev

